

lămiț, înkonjșpatz de alitea pșde mi aligea kșnoskșgi;
stpeinz, kșvi se dșsese singșpșlș meș ajștopș! O! de kite
opī nș am șdatș kș lakpimī șpmele ne șnde benea el! de
kite opī nș am powitș adșkindș-mī aminte de ingpatitșdi-
nea mea!...

„Dap nș fșpș destșl aueste lobitșpi penetate, eș tpe-
bși în fine șz kaz kș totșlș șșbt novapa kinșpilop mele.
Difepite fakgișnī înčenșpș a debasta tepitopisłș natpiī
noastpe, ęete de bandigī a jefși mi a omopī lșmea. Da-
nșbislș vșza atșnvi nłșlindș ne sīnșlș șzș nabele stpeine
kape beneaș în ajștopșlș nostpș; dap ęe ajștopș! ei n'aș
venitș șz ne anepe, ęi șz vepse sīnșele natpiotș, șz se
înkapęe de snoliagișnī, șz insșalte familiī inoęente, mi șz
nș pesnekte niui șnș dpentș alș șșvepanitșgiī noastpel!...

„În auestș timnș de destșkșgișne, eș nș am maī aszitș
de nșmele amikșlșl meș; nș uliș snpe kape napte a glo-
bșlșl s'a afșndatș, kșvi iatș șnș anș akșma de kīnd niui
o noștate nș am maī aflatș de dīnsșl. — O, amiui mei! șș-
fepingșele șnēī femeī nș nșteaș mepęe maī denapte de kīt
nīnz aęi. Nekșnoskștș, insșaltatș în natpia mea, abando-
natș de omșlș fepivipiī mele, ęe-mī maī pșmīnea mie
șz fak ne pșmīntș? moapteș kīap nș epa destșlș ka șz
fakș a înęeta dșpepile mele! imī tpebșea snagiș ka șz
pșsnip de alitea lșnte, imī tpebșea dezepșlș ka șz mș as-
kșnz din faga lșmiț, imī tpebșea șz maī beaș otpavș ka
șz esniez ingpatitșdinea mea! Atșnvi am alepgatș disne-
patș, fșpș șz uliș șnde, ain lșsatș în șpmș-mī dșpepea
mi lakpimī, mi nș voiam șz maī tpeșesk fșpș aęela ęe am
ișbitș!

„O! amikșlș meș, în opī-kape napte a lșmiț ęei fi,
în ęepș saș ne pșmīntș, gpebșute de kīamș lingș tine
ne femeca ingpatș ęe alș abandonatș! ea nș maī poate șz
șșfepe maī mșltș angșștiile ei. Bino, amięe nepdștș, bino!

În mijloculă sogilop tîi de dăpere, mi veî grăsi avilea mi inimi, mi lakpimi, mi bpage kape vor mti sî anepe îm-
prexnr kî tine pîmintălă palpii noastpel...“

Avi se stinse nstepile nekănoskstei; iap Aldo dis-
nepată, apănkîndă gpozave kăstăkpi asănpa ei, ka kăin ap
fi voită sî mîsoape talia xnrî antagonistă, o anăkî de mînr
zikîndă-i: „D-zesle!... emîi is, Aminto!... mi eă... eă
nă te-am kănoskălă!...“ anoi amîndăoi kăzărî în delipă.

Bătpînală îmăpmspită îmi înzly bpagele kătpe repă,
făpă sî poată vorbi; mi în xpmă kăstă sî ajste ne amichi
sîi. — Dap lasă-i, bătpîne, sî tepmino în delipă auele
emogixni atît de violente, kăci ppea pggini din noi ape
fepivipea sî grăste aueea ăe înăepkă Aldo akămi! Kăzătă
ne bpagele amichi sale, anăelika kă figăpă alăkpată de a
Aninteî, pesnîpă nămaî volăntate, mi Grăgîile îmneteskă
kănsne ne spăngile lop.

Dap o tpîmbigă se axde păsănîndă ne bale; amichi
se dewlentă la auestă sgomotă, se îmbrăgîimează din năoă
mi nopneskă înapexnr snpe sănetălă ăe-i kienă.

XIV.

Ţăă năngiă venise sî snăe kă Bpav sî se grăbea-
skă a emi îndată la kînnă, xnde-lă anteantă tpăncele-amich,
kăci zioa xotăpîpă s'a anponiată, mi nemichi sînt n'apoane
a-i ataka.

Semnalălă se dedese, mi toată banda se adănrî îm-
prejăpălă kănitănlăi săă.

Făga kă Bpav epa xpîzîndă, ne băzele sale se ăi-
tea disnpeglă, mi'n okiî sîi apdea fokălă banditălăi ăe se
vede în ajănlă neipiî săă tpămsălăi săă. Astă noxtate
năpea kă păintinepise ne auestă omă ăe se lăuta de măl

mălgi anî kă timnălă mi kă semenî sî. kăvî este dăle kind bezi kă a sosită momentălă ka să pănî nentpă totă d'asna kă destinălă tăă.

Брав бопби астьелă nandăpilop sî: „Konî! nînz akăma nemîvîi noumpi nă ne-aă nămită de kît niule tîlxapî kăpe, nepesnektîndă niçî o leçe, se năsteaă din mănka alto-pa, fiînd-kă ei nă ne lăsaă libepî de a kăltina nămîntălă; ne-aă nămită tîlxapî nentpă kă am fostă siliçî să deskăp-kăm apmele noastpe în açeia çe voiaă a ne pănî payea çe găsîsem în açeulî mănçî! De azi înainte nămeaskă-ne kăm vor voi kăvî mîlne, amîçî meî. mîlne vom şăpă ne-ste mănçî, vom delăsa nentpă totă d'asna astă vale çe ne a adănostîă. mi vom da mîna kă çeîlălçî spăçî aî noumpi çe aă çemălă destăl ka să mai poată păbda; vom da mîna kă dînmîi kăvî altfelă, açeie lăkăste çe aă devastată çapa, ne vor face să nepim avilea de foame. Trădapea deskonepi în zilele tpekte pefăçîlă nostpă, mi sîi sî kată a ne întinde din năoă nefidele lop kăpsc. Dap nă, amîçî meî! ne kît timnă bpăgele noastpe vor nătea da moaptea, niçî năl din açeî mizepabili nă-mî vor spăla mîlîle în sîncele nostpă! Daka kănitănlă nostpă va nepi împăpănz kă Aldo, atănçî komandăçî-ăz singăpî. mi toçî ka năl fiçî Kănitănl. De beçî tepmîna mi gloançeie voastpe, apănkăçî-ăz în baionetele lop, sdpobîçî în kădepea voastpă ne çeî çe kată a mai tpeî. mi învăçăçî ne açeî noltponî să kănoaskă kît e de dăle a măpi nentpă natpie! — Mîlne vom porpî să kăçîm npetălîndenî moaptea çe se teme de noi, mi năă benketă va fi semnalălă nlekăpîi noastpe; nînz mîlne, npenapăçînl, konîi meî, kaî mi mălte apme, gloançe mi iapăz să fie 'ndestăl!“

Dap nă epa oape niçî năl kape să tpempă de soapta sa, saă să se îngpăzeaskă de nătepea çe-î amenînga?... niçî năl, omăle spîkăş! ei nă voeaă a paçiona ka tine

mi a sxfepi jxgxłš, i disnpeuxindš biaga, ne kape tš o ingpijemti kš atila skšmnłtate, tođi epeaš sš kšpine o-datš atilea sxfepingye, mi sš moapš mał bine de nš vor nštea tpi libepi ne pšmıntıłš lop!

Bpav nš se mał ıdoia de kšpauxıłš avelop inimı. mapıiale e-ı dedese atilea npobe de devotamentš mi fidelitate; mi dšnpš e opdonš sš se osneteze nšnıxıłš bine-fškšłopš, nopni ımnpexnš kš ei lpei amii sš pesnipe aepšłš avelop spšmoase libezi.

Kš modšłš avesta Bpav nštš sš se infopmeze bine desnpe Aminta a kšpia soaptš ılš npeokšna adesea. Dap astš omš e nš ıtia a se teme de nimenı, e npıvcaımo-bilš biaga ka mi moaptea, mi nš se ingpozca de amenin-ıřpile ei, se šıłš akšm la Aminta ka kšm ap fi gřsiłš ın fiue fiingya de kape se temea. Biaga, sxfepingyele, kapak-tepsıłš ei, epaš nentpř dınsł niıte enigme e nš le nštea deslega. Anoı eea e miıwkš mi mał mšłtš ne Bpav fš xotšpipea avesteı fetige d'a pšmınea ıntpe dınwıı, mi d'a se ımnpřtšwi de soapta lop. „Aminto, ıı zise ei, de ap fi fostš toate femeile asemenea ıie, ine ap mał invidia Pa-padisłš?... Kš toate astea, amika mea, aıbı navıcnıř, kši tš nš veı nštea sxfepi třđele šnei biege pesbelnie. Kšm veı přbda spigłš, ploaia, řpř adřnostš, kšłkatš ne křmnšpi, řpř azilš?... Noı ıı am datš biaga, mi datopica noastpř este d'a ıı-o 'ngpiji mi d'akšm nainte. Aıbı kš-paııš, Aminto, ka sš ne nštem bškšpa ne špmš mał mšłtš ımnpš ımnpexnš, mi sš vezi ne amikšłš tšš ınkšnšnıatš kš lařpiı atıtop vıktopıı. Pınš atšni tš ne veı aıntenta ın kasa vřšnei ıřpane, mi veı přga epšłš ka sš tpišmfe amiiı tıı!“

Dap ine nštea s'o mał fakš a se mał senapa de Aldo? e voe nštea fi askšltatš de o inimř dea sdpo-bitš, mi a kšpia konsolape epa šnepangya de a mšpi?

m'anoi nă e mai dăle de a kădea ne kîmnălă lănteî, de kît a ne toni în letărie mi a nîlne ne avela țe am îs-bită? Aua de denăpte epa Aminta d'a nîimi pronănepea lăi Brav. Kă toate astea ea devenea din țe în țe mai nălidă, părea kă-mî pvevede soapta, mi slăngîndă mîna lăi Aldo, făr să-I poată vorbi, amîndoi tpeînăpă de destî-nălă lop.

Anoi Brav nlekă kăpe kastelă, mi bătînlă pămase singăpă a înkăpăia ne avelă amanăî înfopănăî.

XV.

În toate părgile alepăă vîtcjîî nădăpă; nîîmerpăă să adăkă kăî de la pămăne, alăîî îmî esăminăă apmele, mi tăiăă fierălă, voinăă să încerpă askăgilele lop săbîî; gloange se tăpăă mălgîme, mi fopmăă neîncetăă la pătăone. Mălgî dîntp'înuîî, păkîndă-se ne kîte năă mănte, înkăpăiăă de akolo lăkăpăle sogîlop lop.

„Aî konîî, konîî, la vale,
Gloange mălte să tăpăîî:
Păwka năstăpă-o să sfăpame
Pe nemîcîî țeî săpăkăîî.

„Aî venîî kă togî la mănkă,
Să grăbîm, să 'năintăm;
D'alba zîor ne anăkă
Mîî năî mîîne o să nlekăm;

„O să merpăem mai la vale,
În lîbedea lăî Tăaiăă,
Ţn' ne-ămteantă kolea'n vale
Ţeî kă bpăă, kă iatăgăă!

„Пренаруги la apme mǎlte,
 Къѣ Помѣнslǎ e 'нвѣгалѣ
 A stpika la sѣbi sǎte
 Totǎ tǎindǎ nenpekǎrmatǎ!

„Îngrijit de kaī maī bine
 Къѣ ei mīne vor sbǎra
 Пeste deakǎrī, neste чime,
 Пpin nemīчi vor galona.

„Aī koniī. koniī. la bale,
 Gloange mǎlte sѣ tǎrnatǎ:
 Пǎmka noastrǎ-o sѣ sѣrpane
 Пe nemīчi чei sǎrpkagī!

Astfelǎ epa întipistapea bǎvilop nandǎrī kind mep-
 geǎǎ la moapte. Illi utigī de xnde le benea atīta indife-
 pengǎ uenlǎrǎ viaga чe noi o kǎmǎrǎm atīta de skǎmnǎ?.,
 debinatǎ-o singǎrī, mistepǎlǎ e neînsemnatǎ.

Din чe în чe nǎmǎrǎlǎ kîntǎtopilop se îmǎlgeǎǎ; ei
 strǎbǎteaǎ kǎ togīl aчele delicioase bǎl, d'askǎra kǎropa
 lǎna înчeǎse sѣ-мī peflete melankolika sa lǎminǎ. Брав,
 petpasǎ în kastelǎlǎ sѣǎ, askǎlta kǎ плѣчeрe aчele pesbelniчe
 konчepte, alǎ kǎrop eko, sǎpindǎ din mǎnte în mǎnte, fѣ-
 чea de denapte sѣ pǎsǎne bolgile nongīl.

XVI.

Dap чe se fǎkǎse sǎrmanǎlǎ Aldo? nǎ kǎm-ba nǎtǎ-
 se sѣ xīte dǎrepile sale мī sѣ kîntǎ îmǎpǎrǎnǎ kǎ amīчiī
 sѣ? — Inima lǎl epa upea sdǎobitǎ ka sѣ se тоatǎ kon-
 sola astfelǎ, kǎчi de mǎlte opī mǎzika чe ǎgrǎvǎ dǎrepea

în lokă d'a face s' disnapz lăpmentele ei. Petpasă întp'xng lokă obskăpă, Aldo se lăsase în noia negpelop sale gîndăpi, mi nă mai azzea nimikă din kîte se netpecea împpejăpălă s'ă; soapta mi iap soapta epa demonălă 4e k'eta s' kombat, mi nă utia kămi s' sfîpame flayeklă ei.

Dap ama de lesne kad epoi, u'ama de mătă se întepes' de niaga lop? Nă nă mipagă îns' k'etă mi ei sînt oament, m'anoi nă utiă 4ine s'ap mai fi gîndită la viitoră, kind epa nopba d'a p'ămînea lingz o femce ka Aminta? k'etă 4e e dpentă, adev'pata n'4epe volăntoas' 4e simgim mi noi în lăme, e nămai atxat kind sînxlă anei fctige nănită ka xndele anei ne nentălă nostpă, — în kolo v'zxt-agă altă de kîl nanitate?... u'anoi de 4e atîta ambigixne, atîta sete de imoptalitate kind oamentă ne omoap' mai nainte de a mspi?...

Kă toate astea noate k' Aldo nă k'eta s' p'ămte lingz dînsa. 4i s'o abandone nînz kind, tpixm'f'topă, ba nătea s' denxe tesăpălă lămi la ni4ioapele ei, k'etă ape mi biata femce o slăbi4ixne: ea le ixbemte mai kă seamă kind vede glapie, viitoră, avetă.... altfelă e tpistă, melankolikă mi kă nimika n'o nouă mălxămi; dap noate k' ape mi ea dpentate, k'etă f'p' năme, f'p' aspă nă mai avem astăzi ni4i o valoape; ei este singăpălă nostpă mepită, mi mai adesea ne face a totă-nălingă.

Aldo îns' nă anea afaye k'o astfelă de femce; Aminta epa femcea ideală 4e-mi k'peanz' xă noetă, o mupliră a lămi în kape se năskăse, xă tînx nepfektă de biptate ui simgibilitate; mi neneklă Fpăxăsegi kă atîta aptă opnase astă kină opientălă, în kîl de ap fi tpită în sekolălă lăi Pafaelă, lămea ap fi zisă kă toate Madonele lăi sînt o konie a avestei fpăxăsegi. Anoi nozi4ixnea, s'fepingele ei, imălgia dăpepile lăi Aldo kind imă imăgina s'o abandone diu năoă mi s'o lase ne m'fîni stpeine, noa-

te nentpă totă d'asna; mai adaogă o poapea ce-î insnupa ideea de a o lăsa să sîc să a pămînea lingă dînsa, mi i-dentifikă-te de nouă kă dînsă ka sî vezî ce epa în sî-fletă să.

XVII.

Pandăpiî închetase de a mai străbate vîile, mi mîlgi dînt'înui, ostenigî, se dedese la somnă. Bראב, de mi se vedea în ajănlă znei lănte alî de amenințioape, kă toate astea dopmi totă aua de liniuță ka mi tpișmțlopă să de la Apbela. Nămai Aldo pătăcea ne avei mîngi, fîr sî wîe zndă-lă dăkă nîcioapele sale. Din kînd în kînd el se ameza ne kîte o stînkă, mi măsăpa abisă să ce-î nă-pea mai năgînă năpîndă de kî dăpăpile lă. El kpedea kă este singăpă așilea, dăp mai la năle amîvî sî, im-nînui de avelea-mî dăpăpi, așzea fie-kăpe mîntă a sa, ob-sepă fie-kăpe nășă ce făcea.

Čine a fostă în nozișănea lă mi n'a înepkată lă-tele ce-lă tăpmentă singăpă în faga nătăpi, kăfăndată în tpiștele lă gîndăpi, Aldo kontemna lăna ka kăm ap fîvoită sî poape ne astă blondă konilă a năngi, a-î săzne kăm sî săfepe mi kăm sî skane de tădele lă. — Mîne, mi el tpebăea sî se desnapă, nîntă mîne, mi Amînta nămai nălea fî lingă el. — Tpiștă e opa de desnăpăpe, mai kă seamă kînd e vopă sî delășm n'ăceca ce am îbîț!

Aldo năpăea țepă să kă kompălinăpe, năpăea kă vede înt'însă kăza nenopăpîlop sale. „Fatală soaptă, zise el, ce-ă năce a pîde de mine, omă să nă poate skăna năvî o dată de kăpăsele tale! năpăștîndă găsesk amăpele tale țpăme, mi năkăpă nă năvîș așla năceca ce-mî aș pănită; sîntă jăkăpăea kănpăgîlop tale, mi tpebăea sî mă desfăk odată

de tine. Voiș abandona dap din nșoș ne Aminta și voiș skșna de alțea pele kape mș mșnșesș!... Dap ște gpeș-tate mș anasș, și ște negșpș e înaintea mea!... Aminta lșsatș în voea azapdșlș kınd e mai infopșsnatș și de kīt mine!... Nenopșcipe avelșia ște nș utie șș pesnekte dș-pepile xnsī șșșepindș, dap vaī de dīnsșl kınd ba șīta dato-piile ște ape kșlpe natpia sa! — O! sșșne-mī a totș Pș-tinte ște tpebșe șș fak, kșvī daka azșī ȳnșțelș inimī mele ajșt-o saș șfșpam-o, de veī nștea!...

Amīci șș nș nșșpș a se askșnde mai mșltș, kșvī nș mai nșteaș șșșepi dșpepile-lșī. Aldo tpeșșpī vșzīndș-ī, iap bșlpīnșlș īī zise: „Kșpavīș, fīxlș meș, D-zeș este kș tine! nasș supē ȳpīnșlș ște te auteantș, și de-lș veī nș-tea ajșnșe glopia ba pșpta un'ū stele nșmele tșș.“ — Apōī Aminta se anponie tpemșpīndș de dīnsșl; ea azșise xotș-pīcea ște kșta șș ia el, și vșzīndș tșpīmentele lșī: „Amīce, īī zise ea, tș șșșepī și nșmaī Aminta e kșșza tșș-delop tale! Dap īnșeteazș, Aldo, kșvī altfelș veī īnșlȳdī dș-pepile eī, și pabdz nīnș īn fine mīzepiile așesteī skșpte esistenșe. Daka soapta ne nepșekștș și astșzī, s'o bșpavșm, amīce; natpia te kīamș, și tș nș pogī mai mșltș a pșmīnea aīvī! Dște, Aldo, de o pșșbēnș, iap eș voiș pș-tșvī npīn aste lokșpī șșlbatișe nīnș la īntoapșeșea ta. — Nenopșcipe femēi ște n'a nștatș șș sakpīșșe kīte-ba zile de nșșșepe nentpș ȳapa īn kape s'a nșskștș! — Dște, Aldo, amīkșlș meș, și nīnș atșnșvī eș voiș īnșșȳa mai bine kșnī tpebșe a șșșepī!...“

„Șī tș, Amīto, īmī zīvī șș te lasș, īī pșșnșnșe Aldo k'o voșe nīnș de dșpepe! O! te kșnosk akșma, amīka mea; mī adșk amīnte de femēea șșblīnș ște am abandonaț! Dap ște voiș fșșe jșpșnīntșlș ște-ȳī am dalș d'a nște mai abandona nīvī odatș?... Amīto, e kșșdz dșpeșea ște mș anasș, dap e și mai kșșdz abnșgagīșnea ta! te voiș

abandona dap, amika mea xnikъ în lăme, mi neî vedea kъ Aldo a mepitală amopsălă tăđ. Nă kătezam sъ fak nasălă ačesta; fărъ voea la n'ami li făkălă de kîl sъ kaz în abisă. Akxma Aminta mъ îndeamnă, Aminta mî-o nep-mite, mi Aldo na alepă sъ se lănte kă lămea întpeagъ kăvî nă maî ape de čine sъ temel... Ama, fatală soaptă!.. dap ne kape čimъ voemî sъ pămî? noate kă vpr'o inimă sakpileqe te va insăla, mi eđ denapte de tine!... O! Aminto, kăm iui pîde Destinsălă de noi!"

Ei se îmbrăgiuapъ atănuî, mi în delipă iui nlinveađ nenopocipile lop; dap Bătpînsălă le zise: „Konî mei, voi maî avegi xăđ amikă ne kape nă tpebăea să-lă xitagi. — Tă iui, Aldo, kă mizepia lăniî mi desnotismălă 4e o anăsa, m'a făkălă să făg de dînsa, să kat o viagъ nepikoloasъ dap 4elă năgiă libeprъ. Eđ pătăvîđ mălă timăđ fărъ ka să povîđ skăna de ačestă flagelă 4e mă xpmă npeštindenî; dap Bpav se apîrъ în line, mi eđ alepăiă să-mî kat skă-nape în bpăgele ačestă omă alî de pedstabilă.

„Tăna lăi la învenălă epa linsî de mopalitate mi kăsta nămaî măčelsă; kă înčetsă însă Bpav î îmblîzi fierossă săđ kapaktepă, mi ppea papă fantele sale mă indignă mi mă xinnleăđ de tepoape. De kînd al venîđ tă, astă tpxă devenî kă adevăpată amika natpî mele, mi eđ mă detepminasem a n'o maî abandona nivî o dată; vocam ka aste mîni, tpeaxpînde de gpestatea anîlop, să ană 4e sabia păsbănpî mi s'o mînjăskă k'ăđ sin 4e imniđ! Kă loate astea, Aldo, npîimeute în npezenă ačestei natxpî înovente npomisănea 4e voiđ să-4i fak: află kă voiđ pămînea eđ însă-mî să konsol în linsă-4i ne amika la. — Bpav ape tpebxingъ de xăđ bpăgă ka ală tăđ; mepăi dapă akxma, fărъ indoină, să învegi ne opî-4e stpeină a nă maî kă-teza să înve 4oea xăđ nonolă ssfepîndă!"

Nimenî nă ap nătea să deskpie entăsiasmălă lăi Aldo

